

3. Komisiji in vsem morebitnim intervenientom, ki jim bo dovoljena podpora Komisiji v postopku, naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en razlog.

Komisija je kršila člen 8(1), (9) in (10) ter člen 10(5) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾ ter člen 13(1), (9) in (10) in člen 16(5) Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽²⁾, ker ni priznala veljavnosti računov podjetja in nato carinskim organom naložila, naj poberejo dajatve, kot da podjetje ne bi izdalo nobenih veljavnih računov in jih predložilo carinskim organom, ko je bilo blago prijavljeno za sprostitev v prosti promet.

Ta tožbeni razlog se nanaša na nezakonnost člena 3(2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ⁽³⁾ in člena 2(2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ⁽⁴⁾, na podlagi katerih lahko Komisija račune podjetij razglasi za neveljavne.

⁽¹⁾ UL 2013 L 176, str. 21.

⁽²⁾ UL 2016 L 176, str. 55.

⁽³⁾ UL 2013 L 325, str. 1.

⁽⁴⁾ UL 2013 L 325, str. 66.

Tožba, vložena 1. decembra 2017 – GE Healthcare/Komisija

(Zadeva T-783/17)

(2018/C 042/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: GE Healthcare A/S (Oslo, Norveška) (zastopniki: D. Scannell, Barrister, G. Castle in S. Oryszczuk, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi Sklep Evropske komisije C(2017) 7941 final z dne 23. novembra 2017 o umiku dovoljenj za promet z zdravilom Omnican (INN gadodiamid) za nično;
- toženi stranki naloži plačilo sodnih in drugih stroškov v zvezi s to zadevo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep naj bi bil v nasprotju s členom 116 Direktive 2001/83/ES ⁽¹⁾
2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijani sklep naj bi bil v nasprotju s previdnostnim načelom.

3. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep naj bi bil v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije.
4. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep naj nikakor ne bi bil sorazmeren.
5. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep naj bi bil v nasprotju s splošnim načelom dobrega upravljanja.

(¹) Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27. str. 69).

Tožba, vložena 4. decembra 2017 – BTC/Komisija

(Zadeva T-786/17)

(2018/C 042/49)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: BTC GmbH (Bozen, Italija) (zastopnika: L. von Lutterotti in A. Frei, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost ukrepa Evropske komisije o izterjavi finančnih sredstev, dodeljenih z Ares (2017) 4799558 z dne 27. septembra 2017, in ustreznega bremepisa (*Nota di Addebito*) št. 3241712708 z dne 2. oktobra 2017 skupaj s sporočilom Ares (2017) 4790311 z dne 2. oktobra 2017, ki so bili z elektronsko pošto 4. oktobra 2017 dostavljeni na info@btc-srl.com, ter vseh nadaljnjih (tudi neznanih) pravnih aktov, ki so bili sprejeti pred prvima dvema, so povezani z njima ali je njihov namen njuna izvršitev;
- podredno, v okviru arbitraže na podlagi člena 272 PDEU in člena 5(2) Sporazuma o finančni pomoči št. C046311 z dne 29. junija 2007 ugotovi, da tožeča stranka zneska, ki ga je Evropska komisija od nje terjala v bremepisu (*Nota di Addebito*) št. 3241712708 z dne 2. oktobra 2017, ne dolguje in ga je torej upravičena zadržati;
- še bolj podredno, prav tako v okviru arbitraže na podlagi člena 272 PDEU in člena 5(2) Sporazuma o finančni pomoči št. C046311 z dne 29. junija 2007 ter samo za primer, da tožeča stranka Evropski skupnosti na podlagi Sporazuma o finančni pomoči št. C046311 z dne 29. junija 2007 dolguje kakršen koli znesek, ugotovi znesek, ki ga tožeča stranka morda dolguje, in sicer v višini manj, kot je Evropska komisija navedla v bremepisu (*Nota di Addebito*) št. 3241712708 z dne 2. oktobra 2017;
- vsekakor: toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka v skladu s členom 134 Poslovnika, pri čemer se ti v skladu z ministrskim dekretom italijanskega ministrstva za pravosodje št. 55/2014 na podlagi italijanskega parametra za plačilo odvetniških nagrad ovrednotijo na 30 000 EUR skupaj s 15 % pavšalno povrnitvijo izdatkov v skladu s členom ministrskega dekreta italijanskega ministrstva za pravosodje št. 55/2014, 4 % zakonsko določenim zneskom v odvetniško blagajno in 22 % DDV, če je dolgovan, ter se natančnejša ocena, odvisna od stroškov odvetniške storitve, med postopkom pridrži.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: ničnost izpodbijanih ukrepov zaradi zastaranja v skladu s členom 3(1), četrti pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 (¹).